

Lo Somaten

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Ay XIV

Reus Divendres 18 d' Agost de 1899

Núm. 3342

PUNTS DE SUSCRIPCIO

En la Administració d'aquest diari i en las principals llibrerías d'aquesta ciutat y de fora. En Barcelona, llogografia Mallofre, carrer Junquera, 6. No s' retornan los originals encara que no s' publicuin.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIO, (PORXOS)

PREUS DE SUSCRIPCIO

Reus, un mes. Provincials trimestre. Extranjer y Ultramar. Anuncis, a preus convencionalis.

Farmacia Serra

12 ANYS

de continuadas curacions y d' una acceptació general, son las millors probas pera demostrar que

XAROP SERRA

La que paga més

contribució de la pro

Oberta tota la nit

es lo millor remey pera combatre per crò-

mos

vincia.

Acreditadas especialitats

DE CANALDA

PREMIADAS AB MEDALLA D'OR

en las exposicions Mercantil, Industrial y Agricola celebradas en la ciutat de Tortosa, en la internacional de Brusselas, any 1891, en lo Concurs internacional de Saint-Gilles y gran Diploma d'honor, any 1892 y ab medalla de plata en la Exposició Regional de Lugo, any 1896.

TINTURA CANALDA PERFECCIONADA

pera tenyir lo cabell y la barba

LA MES ECONOMICA QUE S' CONEIX Y DE POSITIUS RESULTATS

Enforteix, hermojeja, rejoyeix y es rapida en lo modo d' obrar, donchs basta uns 20 ó 30 minuts pera recobrar lo cabell ó barba, son primitiu color, perblanchas que estiguin. — AMPOLLA 2 PESSETAS.

ELECTRA REUSENSE

Suministre de forsa ab ELECTRO-MOTOR

Aquesta Societat suministrará forsa motris ab ELECTRO-MOTORS als industrials que ho sollicitin. Los Motors de corrent continua a la vegada que extraordinarias condicions d' economia en lo cost de compra y consum, reuneixen las de marca silenciosa, gran llimpiesa, espay reduhit y facilissim maneig, ventatjas difficults d' obtenir ab altres sistemas. Tenen marca senzillament variable y ab un simple moviment de palanca se regulan y cambian a voluntat, las velocitats minima a maxima. Los gastos d' oli pera son engrassament y sos desgasts, son tan insignificants, que poden en realitat considerarse com nuls. En aquestas oficinas se facilitarán cuanta classe de datos sian necessaris. Reus 9 Juny, 1899. — Per la *Electra Reusense*, LO DIRECTOR.

Secció doctrinal

Anarquia y Oligarquia

Cada vegada es més frequent lo deplorable espectacle que ofereix la justicia militar empresonant y processant a periodistas per suposats delictes, comesos per medi de la premsa. La sumissió dels periodistas als consells de guerra es un fenomen purament espanyol, indigena, absolutament desconegut en los paissos civilisats, salvo en los cassos de guerra, en los quals es molt natural que ls chefes dels exercits en campanya tingan las facultats extraordinarias que necessitin para'l cumpliment de sa difficult missió.

Inútil ha sigut la protesta unánime dels partits, que podríam anomenar civils; inútil la dels periodistas, que sens dubte s' juija interessada; inútil la reiterada y monótona jurisprudencia del Tribunal Suprem, reservant lo coneixement d' aqueix género de delictes a la jurisdicció ordinaria; lo govern fent equilibris, com de costum, y la jurisdicció militar insistint contra vent y marea en sa competència, y processant a tort y a dret, han arribat, com succeheix en tots los demés rams de la vida pública a Espanya, a la anarquia més deliciosa y a la negació de tota justicia.

Perque es d' observar que la jurisdicció de guerra no es més que un «bus ab gran aparato», però de tot puni ineficás, y fins, baix certs punts de vista, més beneficiosa pera ls interessats que la ordinaria; perque es gratuita, rapida y d' unas facultats enormes, consistent com las del Jurat, fins lo punt de que sos sobresesiments y absolucions en materia d' impremta son tan famosas com las del Jurat, contra la quals s' ha aixecat com una protesta ayrada equiva jurisdicció de guerra.

Perque el Jurat absolia sistemáticamente als periodistas que injuriaven u ofenian al exercit ó a las autoritats militars, tractat d' estendres y s' estengné la jurisdicció militar a aqueixos periodistas; però la juris-

dicció militar ha fet, poch més ó menys, lo mateix que la ordinaria, no aventajant a aquesta en energias més que en los primers moments, ab sos aparatos de presons, guardias civils, soldats, etc., etc.

La repressió del suposat delictes no resulta; pero, en cambi, lo principi de la justicia sofreix una perturbació horrible ab aqueixa anarquia en la competència jurisdiccional, y ab aqueixa monstruositat jurídica de que ciutadans espanyols, subjectes al dret comú per sas condicions socials de tot género, vingan a respondre dels seus actes devant una jurisdicció privilegiada. Es precís acabar ab aqueixa extravagancia jurídica.

En temps de pau y en circumstancias normals, no deu existir més que una sola jurisdicció pera castigar los delictes comesos per medi de la premsa: la jurisdicció ordinaria. En rigor de justicia encara deuria estendres més aqueixa jurisdicció, cridada racional y jurídicament a entendre de tota classe de delictes, fins los comesos per los aforats de guerra, quan aqueixos delictes no tingau marcat carácter militar.

Aixís se fa en los pobles civilisats, y aixís se farà a Espanya quan acabin, si alguna vegada acaban, la anarquia y la oligarquia que van alternant en son govern y amuntantant runa y escomberias.

¡Calma, senyors!... ¡Calma!

Este monstruo es el Parlamentarismo. forma moderna del antiguo bandolerismo. Su residencia es el centro del Gobierno.

J. MANÉ Y FLAQUER.

Quan en una casa, qualsvol, hi ha un malalt, contra quin sofriment s' han agostat tots los recursos que existeixen y, apesar d' haverho fet, lo pacient sucumbeix, la mort es sentida, es trista, com sempre, però l' haver fet tot quant s' ha pogut, proporciona un consol,

una sensació íntima de benestar, que mitava molt la intensitat de la pena. Calculis, per lo dit, lo que deu succedir en lo cas contrari. Hi ha un malalt; se sab la malaltia que pateix; se té'l ferm convenciment de que la més esgarriosa mort ha de posar terme a sa llarga y accidentada agonía y... ¿qué fer? Busca lo remey, si n' hi ha y aplicarlo prompte y degudament. Donchs bé; existeix lo remey; qui deu aplicarlo lo té en las sevas mans, la aplicació es fácil y... lo malalt s' ha de morir indispensablement.

Tal es la situació del Estat espanyol. Parlem sols d' avuy; está donant los darrers badalls y el Parlamentarismo, la forma moderna del antiguo bandolerismo, está estrangulant ab inhumana grapa y cel goberno centralista, que a n' ell deu la seva existencia y la seva forsa, s' ho mira, tot fentli rodona, y, al volquer tant d' elly, mira ho mirant tots y sabem que coneix lo remey y es fácil sa aplicació y no veym ni sentim una sola anima salvadora que vulga imposarlo.

Lo Govern coneix lo remey perque, en son teixit, desteixir constant; ho ha provat mil vegadas y, apesar de que está convensut de la jomient ruina del Estat, está mantant; ab lo seto inexplicable convencionalisme de las dñeres esparansas. Què n' otrejem d' ensenyar los camins que ha de seguir si sab fer lo cego. Què de descobrir un dia y altre lo vel ab que tapa sos procediments estantissos de la desdixada regeneració. A cada súplica, hi contesta ab una nova obra reforçadora de la inconculit unitat y, a falta absoluta de criteri, clar y positiu, per explica la aborrible situació en que s' troba, desment avuy lo que va certificar abir, desfigurant ls fets més evidents, espanta a la gent de bé, simulant en lo poble tendencias amenaçadoras, y sols de cuyda ab profit de sa perpétua obra de dividir.

Los indiscutibles compromisos, contra, palatina de la terradora malaltia, no s' zament no ls compleix, quan mo ls nega, sino que al siguera demostra desitjos de ferho y... ¡calma senyors! sobre tot calma, mentres l' agonitzant va fent los darrers badalls.

AL DIA

ARA JA NS PODEM MORIR

L'efecte que han fet a Camprodon los cantos populars catalans que l' Orfeó escampa y fa estimar per tota la nostra terra, es ben extraordinari. Y, aixó, per una pila de causas quina complexitat no pot pas explicarse en pocas ratillas.

M' avanso a dir aixó als que poguessin estranyar que aquí, al gor de Catalunya, just ai peu del bresol de la nostra nacionalitat, s' hi hagin hagut de descubrir avuy encara los tressors de la nostra música popular y l' bon gust artístich y la habilitat d' en Millet y dels senyors orfeonistas.

Un senyor de Barcelona, de s que venen aquí a estiuhejar, que jo tenia al costat, mentre se canjavan las «Flors de Maig» d' en Clavé, me deya ab tota ingenuitat y franquesa: ¡Tant de fastich que m' havia fet aixó y tan sobiranament hermós, com es cantat aixís! — Y jo, en comptes de s' n' irme enfadat d' aixó, si hagués gosat, li hauria donat una abraçada a n' el senyor que acabava de fer tal descubrimient y li hauria dit ab tota l' anima: — Tant se me n' dona de lo que has pensat fins ara. Sols vull saber que ara sents com jo. Tu serás dels nostres. Sa ve, company; benvingut sigas.

Una senyoreta guapa y elegantona, sens dubte d' aquellas que l' dia avans encara trobava que «catalán hacia ordinario», sentia a la Werthe cantar «El cant dels aucells» d' en Millet y, compresa per la intensa poesia d' aquel cant marvellós, tota seriosa y com mirantse cap endins, deya: — Oh, y qué bell es aixó! Sembla mentida! — Aquesta sembla mentida tampoch trobo que hagi d' enfadar a ningú sino alegrarnos de que una bona anima més hagi gosat y puga gosar d' aquí en avant los nostres goigs y las nostras alegrias; y més encara si es guapa y elegantona, perque per ellas y ab ellas se va a la gloria.

Ben segur que deixaran rastre fondo en l' esprit de molts enopits fins ara, aquestes festes de Camprodon, sobretot la d' ahir en los prats hermósos del

Vernater, sota un cel esplèndit, voltats de verns y teys y freixas colossals, ab las valls melangiosament rialleras del Ter y del Riuort als nos res peus este-

—Oh! mireu,—deya un senyor que ben segur que may s' havia preocupat dels nostres canis her-

Y un altre preguntava a un pagès que allí hi havia:—Y be, vos agrada aixó?—Que si m'agrada,

Las senyoretas ab sos vestits de colors clars y riallers, sentadas en numerosos rotllons sobre l'herba verda del prat, casavan hermosament ab las barretinas dels senyors y ab las notes vivas dels penons clavats al entorn com pera aprofitar aquell camp esplendent de la música catalana.

Al acabar de sentir «L' Emigrant», d'en Vives, un doctor ilustre deya portat per l'ideal:—Ara ja ns podem morir.—Més lo real d'una xamosa y alegre senyoreta que al costat tenia li replicava:—Ay, doctor, morirse!

Grans homes y grans obras

Ningú negarà que en vintitres anys pot ferse molt per la prosperitat y adelanto d'un poble.

La historia proba que en un periodo de temps d'aqueixa duració, lograren alguns homes colocar a sas respectivats nacions al cap de totes las demés, fent de petits Estats, poderosos regnes y florents republicas.

Aixó s'esperava a Espanya d'aquells polítics que arrans de la restauració semblava que venian a emular la obra del Cardenal Gimenez de Cisneros: «la unitat nacional».

Inductablement, faltava algo pera completar aqueixa obra. Algo que s'ocultà a la perspicacia, talent y sagacitat del gran polítich purpurat. Algo que sols podían compondre los prohoms de 1876. Algo misteriós, gran, transcendental, difícil, imponderable en la vida de la nació espanyola. Algo que ningú s'havia atrevit a realisar.

Y aqueix algo era la abolicció dels Furs Vasconcats.

En quinzas cosas tan senzillas estriba a vegadas la prosperitat dels pobles.

Una autonomia de més...

Una autonomia de menos...

Se tren la primera. Se posa la segona.

Ja está el problema resolt.

Comensaren los legisladors del 76 per treure autonomies que ells no havian donat.

Y acabaren los del 97 per donar autonomies que no ls hi havian demanat.

Ab lo primer discontentaren a molts.

Ab lo segon no contentaren a ningú.

Y en tanto España «sin cesar navega Por el piélagó inmenso del vacío».

Las colonias se n van las regions s'extremien, los homes tremolan y miran ab afany cap a alguna part ahont esperan ovirar la personificació de la patria gran y...

S'entretenen aquets disertant sobre l' pintoresch tema del regionalisme, com avans disertaren sobre l'autonemisme cuba y l'separatisme filipí.

Es que encare falta algo pera completar la gran obra?

Esperém, donchs, altres vint anys. En aqueix temps se pot discutir molt.

Tant com discutiren los homes de Bizancio en los últims temps del baix Imperi.

CRONICA

Observacions Meteorológicas

del dia 17 d' Agost de 1899

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

Table with 7 columns: Horas d'observació, Barometre aneroides, Grau d'humiditat, Pluja en 24 horas, Agua evap. en 24 h., Estat del cel, Obser. particular. Data for 9 m. and 3 t.

Table with 7 columns: Horas d'observació, TEMPERATURAS (Máxima, Minim., Ter. tip.), VENTS (direcc., classe), NUVOLOS (can.). Data for 9 m. and 3 t.

Una verdadera manifestació de dol tant intensa com expressiva resultà l'acte de ser conduhidas a la terra dels justos las despullas del que en vida fou un estimadíssim amic nostre colaborador de Lo SOMATENT, Hortensi Güell y Güell.

En lo capsal del atant hi havia dos preciosas coronas de flors naturals ofrenas dels pares del infortunat jove y dels amichs del «Círcol Artístich Catalá».

Darrera l'cotxe mortuori y conduhida per tres noyets hi havia una rica y artística corona confeccionada per lo reputat y entés floricultor D. Pere Marsal de la qual penjava una cinta morada de sedà ab la inscripció següent: «A Hortensi Güell sos amichs de Lo SOMATENT,» just tribut que ls que plorém la pèrdua d'aquell bon company tributavam a sa bona memoria.

Lo SOMATENT afectat també per aquella pèrdua envia a las familias Güell la expressió de son més sentit pesam y ls hi desitja aquella resignació necessaria pera resistir un cop tan advers de fortuna.

Es de creure que en la sessió que celebrará aquesta nit nostre Excm. Ajuntament, se tractará de la celebració de festeijs extraordinaris pera donar vida y animació a las vinentas firas d' Octubre. Creyém es molt necessari que s' prengui aquest assumpto ab molt d'interés ja que aquestos darrers anys dita fira passava completament desapercibuda y a fe que en la época en que se celebran es de las més apropiadas pera que pugan resultar luhidas y al mateix temps fora molt necessari que tal projecte se portés a bon terme ja que ls industrials de nostra ciutat están alevassant un periodo en extrém crítich.

Treballin ab fé nostres edils ab la convicció que serán ben secundats per aquestos vehins que tenen ja plenament demostrat que quan se tracta de donar esplendor a nostre poble may se quedan endarrera.

Hem rebut la visita del núm. 9 del «Boletín del Colegio de Internos del Instituto de Reus» lo qual publica un escullit sumari.

Ahir al cap-tart altre cop los núvols llensaren un petit roixat que tot just arribà a humitejar los carrers de nostra ciutat.

Ahir s' encengueren en sa totalitat las lámparas eléctricas d' arch voltaich que s' han colocat en nostras arrabals.

Fora convenient que ls individuos de la Brigada Municipal encarregats de la neteja de nostres carrers, donessin de tant en tant una passada per lo carreró anomenat del «Boada» ja que s' troba convertit en un verdader corral, puig aquells vehins poch escrupulosos y que deuen desconexer segurament lo senyalat per las Ordenansas Municipals, hi depositan la brossa y demés despullas deixantlo en un estat péssim ab tet y ser un passatge molt concorregut. Aixó ho fem present també al municipal del barri pera que procuri posar correctiu a qui se l' mereixi.

Hem sigut atentament invitats per assistir al ball que se celebrará en lo simpáich hortet «Lo Brinco» la nit del dia 20 del corrent, lo qual será amenizat per nna reputada banda.

Per referirse a un amic nostre que desde ahir ve a ajudarnos en la tasca de redacció del periódich, reproduhim del apreciable colega Los Debates de Tortosa las següents ratillas:

«Ahir se despedí de nosaltres nostre estimat company de redacció D. Joseph Ferré y Gendre, Jofegen. jove actiu que en aquesta ciutat havia compartit las tascas periodísticas, avans que ab nosaltres, ab varias publicacions locals, y quals travalls interpretavan sempre l' esperit de las redaccions en que ha figurat.

L' amic Ferré y Gendre, al que ab gran sentiment despedim, animat de sos sentiments regionalistas deix nostre companyia pera formar en la redacció del diari rensense catalanista, Lo SOMATENT, al que ha representat fa mes de sis anys en aquesta ciutat.

Ab Jofegen ha fet, lo citat colega de Reus, una bona adquisició; tant es així que, nosaltres que coneixém el amic que ns deix, envejém la sort de Lo SOMATENT.

Ferré y Gendre ha promés no olvidarnos del tot y dedicar a aquestas columnas alguns ratos d' oci que li permetin, de quant en quant, portar a ellas sa firma. Ab aixó nos ha fet mes resignada sa despedida, molt sentida per cert en aquesta redacció, la que desde aquí fa ostensible l' apreci que li té.

Salut y prosperitat al company y amich».

Agrahim a Los Debates las laudatorias frases que dedica a nostre nou company Sr. Ferré y Gendre.

Siga oualsevol lo número de senyors regidors que s' reuneixin avuy a las set del vespre celebrará sessió de segona convocatoria nostre Excm. Ajuntament.

Ab la funció d' ahir a la nit se despedí de nostre públich lo personal artístich del «Círcol Ecuestre Feijóo».

Ahir al dematí arribà a Tarragona, procedent de Madrid, nostre particular amic lo Diputat a Corts per la Circunscripció, D. Joan Cañellas Tomás.

Llegim en un diari de Tarragona: «En las primeras horas de la matinata d' ahir, l' oficial de guardia del presiri del Milagro observá que en la baixada que conduheix als banya del mateix nom se trobava un home estés a terra y al semblar cadavre. Se li acostá l' militar y en vista de que encare respirava li dirigi algunas paraulas, que no obtingueren alte contestació que l' débil gemech del agonizant. Ab objecte de socorrel y prestarli l' auxili que son lamentable estat requeria, fou conduhit l' infelís al cos de guardia, ahont se l' registrá, no trobantse cap lesió.

Donat part de lo que ocorria a l' autoritat se disposá l' envió d' una camilla pera son traslado al hospital, lo que no pogué verificarse, donchs lo malalt morí als brens moments.

S' en menava lo finat Pere Baso Fernández.

Retellém d' una correspondencia de Figueras lo següent párrafo:

«Es lo cas que ans d' ahir vaig acompanyar a un parent meu que resideix en eixa ciutat, y que perdé l' tren, a aquesta estació telegráfica pera avisar a la casa hont está que no hi aniria fins l' endemá, y jo mateix li vaig escriure l' telegrama en catalá, perque rarament escrich altre llengua. Al cap d' algun rato d' esperar nos compareix un dependent dihentnos que l' oficial no volia admetre l' telegrama perque era escrit en catalá. Jo per no contrariar a mon parent lo vaig traduhir al francès. Pero, vol vosté una llibertat com se prengueren los telegrafistas d' aquí ó d' allí? Lo telegrama arriba al seu destí en castellá. Jo no tinch aspiració de reclamar cap indemnissió per aquesta llibertat que s' prengué algun «traductor», puig que la notícia que s' trasmetia va fer son fet, pero sí fer constar que es un escandalós abús d' aquestos Gutierrez que s' venen a guanyar la vida a Catalunya y que tenen la poca pena de ferli tant mal com poden. Recomano aquest oficial de telégrafos com a traductor de llenguas sobretot perque fa la feyna de franch.»

Lo Jutjat d' instrucció del districte del Parch de Barcelona ab motiu de la denuncia que l' Govern civil de la provincia va fer dels Estatuts de la Societat Catalanista «Catalunya Autónoma», ha mantingut lo criteri de que totes las aspiracions políticas poden defensarse encare que siguin modificativas de la Constitució del Estat sempre que pera lograrho s' fassi ús dels procediments legals. Per lo tant, queda sens efecte la denuncia que va fer dels esmentats Estatuts lo Governador senyor Marina, que forma part de son testament gubernatiu.

Dilluns morí a Tortosa D. Anton Querol, pare del reputat escultor catalá D. Agustí Querol.

Rebi nostre payas lo mes sentit pesam per tal irreparable pèrdua.

Causa pena veure las vinyas d' Espluga de Francolí, totes ellas presentan ja l' aspecte agonizant de las que sucumbeixen a causa de la floxera, sens que desgraciadament estiguin adelantats los travalls de repoblació per vinya americana.

Víctima de la glánula ha mort políticament, per are, l' Governador de Badajoz a qui l' Govern ha declarat cessant incontinenti obligantlo a entregar le mando al secretari d' aquell Govern civil.

Suposém que la causa que ha motivat aquesta visita ensopegada haurá sigut la corrida de toros ahont hi assistiren 2.000 portuguesos sense que l' Governador los hi preguntés d' ahont venian. Y no te res d' estrany que no fes aquesta pregunta, perque com s' havia de pensar ell que la glánula pogués encomenarse?

Qué hi tenia cap obligació de saber aquestas cosas? Aixó s' deya pels escribans que tenia la Generalitat de Catalunya que durant lo regnet de Joan II anotaven en lo Dietari l' dimars dia 6 de Juny del any 1475: «Aquest die se comensaren amorir de gránola en Berchínova e vench la labor de Mallorques e de Valencia on se morien de la dita epidemia.»

Diu «La Epoca» que ls ministres tot estiuhejant no perden lo temps, puig tota treballan procurant g uanyar temps pera facilitar las faynas parlamentarias en la vinenta legislatura, essent los quefers del d' Hisenda, desde Vitoria, treballar activament pera que tan prompte sia possible comenci la cobransa de la contribució territorial, industrial y cédulas personals.

Naturalment que l' home de la bossa ha de procurar omplirla quant més aviat millor, y naturalment que aixó ha de donarli una feynada que no sabem pas com pot arribar a f-la desde Vitoria? Que 'ls hi sembla res desde Vitoria donar l' ordre de que 's comenci a escurar las butzacas dels contribuyents? Si en comptes de trobarse a Vitoria 'l ministre d' Hisenda hagués vingut a passar la temporada més apropet li demanaríam que 's destorbés un parell de dias deixant las sevas elevadíssimas ocupacions y anés a Esplugas de Francóol. ¡Allí sí que podria trobar feyna tallada! y veuria quant més fácil es recaudar los impostos que no 'l decretarlos.

Lo recaudet ahir en la Administració de Consums d' aquesta ciutat per diferents especies, puja a pessetas 919'09.

Relació 18 dels socorros distribuïts durant lo mes de Juliol de 1899 per la Comissió d' Aussills de Reus als soldats ferits o malalts retornats de Cuba y Filipinas.

Suma anterior.	13.393'09
Joseph Lucas, de Santiago (Cuba) socorregut ab hostatje.	
Anton Ruana, de Saragossa socorregut ab hostatje y 2 pessetas.	
Marián Broto, de Monzón, socorregut ab hostatje y 5 pessetas.	
Martí Prieto, de Madrid; Francisco Gimenes, de Tarragona; Seraff Lisans, d' Almeria; Joseph Catalá, de Villarreal.—Total 4 socorreguts ab 2 pessetas.	8'50
Manel Fuentes, de Madrid, id. ab 5.	5'
DEL CUPO DE REUS	
Joan Boyé socorregut ab 4 pessetas.	4'
Joseph Guiot, Andreu Cavallé, Ramon Cenyellas, Agustí Cot, Joan Pacorull, Pascual Ferré, Manuel Parisi, Joseph Vidal, Lluís Güell, Joseph Ferré, Joan Barbé, Francisco Constantí y Joseph Colomé.—Total 13 socorreguts ab 5 pessetas.	65'
Joaquim Ferré y Joan Brufau, socorreguts ab 10 pessetas.	20'
Joseph Arbós, Joseph Rogé, Joan Pàmies y Joseph Durán.—Total 4 ab 15 pessetas.	60'
Joan Sellarés, socorregut ab 20.	20'
Compte limitat de la farmacia Serra.	14'10
Id. de la fonda Cuatre Provincias.	9'50
A D. Joseph Masden per carruatjes.	3'
Pessetas.	13.608'69

RESUM

Ingressat anteriorment.	13.547'86
Recaudació del mes de Jany.	563'00
	14.110'86
Total de socorros distribuïts fins la fetxa.	13.608'69
Existencia en caixa.	502'17

Reus 31 Juliol de 1899.—Lo Tresorer, G. Bartull.

Secció oficial

Registre civil del dia 16 d' Agost 1899

Naixements

Maria Más Alcarás, de Joseph y María.—Victoria-no Arias Ibarz, de Joseph y Ramona.—Rosa Palliós Fraga, de Joseph y Francisca.—Rosa Ferré Ferré, de Anton y Lluicia.

Matrimonis

Joseph Barberá Marrasé, ab Magdalena Pujol Baget.

Defuncions

Salvadora Arbesa Armengat, 66 anys, Nou de San Francesch, 44.—Maria Montguió Pedret, 2 anys, Arrabal alt de Jesús, 43.

Secció religiosa

Sant d' avuy.—Santa Clara

CULTS RELIGIOSOS

Santuarí de Nostra Senyora de Misericordia Demà, dissapte, a dos quarts de set, en l' altar de S. Magí, se celebrará missa resada.

Sant de demà.—Sant Magí.

Secció comercial

MOVIMENT DEL PORT DE TARRAGONA

Entradas del dia 15

De Valencia y Barcelona en 2 dias vapor América, de 339 ts., ab efectes, consignat a D. Joseph M. Ricomá.

De Málaga y esc. en 6 dias vapor Sagunto, de 345 ts., ab efectes, consignat a D. Anton Mas.

Despatzadas

Pera Barcelona vapor América, ab efectes.

Entradas del dia 16

De New-Orleans y esc. en 32 dias vapor Saturnina de 1.490 ts., ab taulons, consignat a D. Emili Borrás.

Despatzadas

Pera Bristol y esc. vapor inglés Valencia, ab vi.

Bolsí de Reus

CARRER MONTEROLS, NÚMERO 27

Cotisació a Barcelona a las 4 de la tarde del dia d' ahir.

Interior	63'35	Cubas del 86	71'62
Orenses	11'50	Cubas del 90	59'62
S. Juan		Aduanas	
Norts	50'40	Ob. 5 0/0 Almansa	
Fransas	42'05	Id. 3 0/0 Franca	
Filipinas			
		PARIS	
Exterior	60'80	Norts	
		GIROS	
Paris	23'	Londres	31'05

Se reben órdes pera operacions de Bolsa. Compra y venta al contat de tota classe de valors cotisables de Bolsa. Descompte de cupons y compra de monedas d' or de tots los països.

J. Marsans Rof

Representant: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA AGNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona a las 4 de la tarde d' ahir:

Interior	63'37	Aduanas	94'25
Exterior		Norts	50'40
Amortisable		Fransas	42'10
Cubas 1896	71'62	Orenses	11'50
Cubas 1890	59'62	Ob. 6 0/0 Franca	
Exterior Paris	60'85	Id. 3 0/0	42'87
		GIROS	
Paris	23'	Londres	31'05

Cambis corrents

en lo dia d' ahir donats per la Junta Sindical del Colegi de Corredors de Comers de la plassa de Reus.

CAMBIS EXTRANJERS

		Ops.	Diner.	Paper
Londres 90 dias fetxa.				
30 dias vista				
Paris 90 dias fetxa	22'90		22'90	
Paris vista				
Perpignan vista				

VALORS LOCALS

	Ptas.	Ptas.
ACCIONS		
Gas Reusense.	610	
Industrial Farinera	540	
Banch de Reus de Descomptes y Prestams		600
Manufacturera de Algodón	100	110
Companyia Reusense de Transvias		
Companyia Reusense de Transvias privilegiadas de cinch per 100		150

Anuncis particulars

Banco de Reus de descuentos y préstamos

ANUNCI

Haventse extraviat los resguarts de depósit contra aquest Banch números 3565, 4495 y 5448 a favor del senyor Alcalde President de la Comissió pera 'l Monument a Prim y Comissió mixta executiva del mateix, se 'la públich 'l extravio dels referits resguarts, a tenor de lo preceptuat en l' article 8 del reglament d' aquest Banch. Reus 20 Juliol 1899.—L' Administrador, Joseph Montagut.

LA ELECTRA REUSENSE

Per rahons fàcils de comprendre, la societat «Gas Reusense» acaba de ficsar preus inverossímils al fluit eléctric, que en plasso més ó menos llarch se proposa servir als seus futurs abonats. Aquest acort del «Gas Reusense» donará com a immediat resultat la anulació del fluit gas en aquesta ciutat y sa substitució per lo

fluit eléctric. Comprehentho aixís nostra Societat, se proposa ampliar considerablement y desde ara la nova instalació que está portant a cap en aquestos moments a fi de servir en breu plasso las demandas que indubtablement, ha de rebre del públich reusench y a las que atendrá per torn riguros.

Apesar de que 'ls preus que 'l «Gas Reusense» ficsa a sa última tarifa son exageradament baixos, «Le Electra» los acepta desde ara y en lo moment que 'l seu contrincant dongui un servey regular d' alumbrat eléctric, nostra Societat establirá pera 'ls seus abonats los preus següents:

	Ptas.
Una lámpara incandescent de 5 bujias	1'25
de 10	1'75
de 16	2'50
de 25	3'75
Preu del kilowat, hora.	0'50

En quant a las instalacions se fan desde avuy en iguals condicions que l' altra empresa.

Ab lo favor que 'l públich nos dispensa res temem, se 'ns porta a la lluyta, a ella aném ab la tranquilidat del qui no la ha provocat, devent solzament fer una manifestació: lo públich trobará sempre en la «Electra Reusense» la millor salvaguardia dels seus interessos. Reus 2 Maig de 1899.—Per la «Electra Reusense» Lo Director.

LLET PURA DE VACA

VACAS SUISSAS

Hort de Pau Abelló

Se ven al carrer primer del Roser núm. 4.

ESCORIAS THOMAS.—Végis l' anunci de la quarta plana. Dirigirse a casa Gambús, carrer de Vilá Bou) 12.

Telegramas

Madrid 17.

«El Imparcial» escita l' interés dels tribunals ordinaris pera que vetllin per la aplicació del dret comú, a fi de posar límit a la transgressió del referit dret, tan perjudicial pera 'l poder públich.

—Telegrafia de Valdepeñas que durant la nit del 14 caygué una copiosa plaja, la que 's reproduhi el dia següent, ab abundancia de pedra de gros tamany. S' inundaren molts punts y las vinyas quedaren casi destruhides.

La pedra alcaná en lo camp mitja vara d' altura. No ha ocorregut cap desgracia personal.

—Guadalejars.—Dinhen de Pastrana que una tormenta ha causat grans danys: la població está inundada; moriren multitud d' animals, los oliverars y las vinyas han quedat destruhits.

A Villarrubia, Santiago y Toledo la pedregada ferí a varias personas destrossant los campos.

En otras provincias la tormenta ha causat danys semblants.

—Diu un telégrama de Lisboa que la mortandad dels atacats de Oporto segaeix sent lo 40 per cent.

Los periódichs dinhen que 'l Laboratori bacteriológich de Lisboa consultá al Institut Pasteur de Paris, lo qual confirmá que las bacterias procedents de la malaltia de Oporto es la peste bubónica.

—Lo governador y 'l bisbe de Guadalejara han prohibit al Pare Subillaga, que pronunciá desde 'l púlpit un discurs contra las instituciones y la llibertat, lo que torni a predicar.

—Lo quefe del govern nega que Inglaterra rebutji lo nomenclament de consul d' Espanya a Londres acordat últimament.

—Lo ministre de Marina quita importancia a la cuestió suscitada per los tinentes de navio.

Diu que tan sols la publicitat que doná la premsa a aquest assumpto lo va moure a imposar a dits tinentes un lleuger correctiu.

—Lo senyor Silvela espera que li entreguin los periodistas la exposició contra 'ls atropells comesos per lo capít general, pera resoldre 'l conflicte d' acort ab lo ministre de la Gobernació.

—«La Gaceta» anuncia la vacant de las escrivanias de actuacions del districte del Hospital de Barcelona, Urgell, Solsona, Sort y Vendrell.

—Lo transport «Alevo», que com es sabut se troba a Filipinas, tenint l' encárrech de trasladar a la Peninsula als soldats que permaneixen a las islas Carolinas, Palao y Marianas, cedidas a Alemania porta instruccions pera senyalar las estacions de carbó que en dites islas tindrán en lo successiu Espanya, en mérits del referit conveni hispano-alemany.

Imp. de C. Ferrando.—Plassa de la Constitució.

